

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Επί της Σύρου Δραχ. 22
Επί της Αθήνας » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατριβάς τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΕΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αἱ τελευταῖαι εὐρωπαϊκὴ εἰδήσεις παριστάνουν τὰ πρῶτα εἰρηνικώτερα, βασιζόμενα ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀβεβαιώσεως τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων κατὰ τὴν ποίησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων· ἐκ τῆς ῥήσεως τοῦ ἀποβάνου αὐτοκρατορικοῦ λόγου ἐξάγεται ἀκόμη, ὅτι μετὰ τὸν φάσιν καὶ τὰ ζητήματα περὶ αὐτονομίας τῆς Προσκάνης καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα. Ἐν τούτοις δὲν ἐπέκυψαν αἱ στρατιωτικαὶ προετοιμασίαι τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ τῶν ἐν γένει Ἰταλικῶν Κυβερνήσεων.

Τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυστυχήματα δὲν ἐπεριωρίσθησαν μόνον ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Ὀκεανὸν ἐξετάθησαν. Δὲν φθάνουν δὲ τὰ κατὰ ταῦτα τὰ ὅποια κινεῖται τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ἔχουμεν καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας οἵτινες ἀποδίδουν ταῦτα καὶ προβλέπουσι χειρότερα, ὅλα δὲ ταῦτα σχετίζονται μετὰ τὴν περιμενομένην κατὰ τὸ προσεχὲς ἐὰρ ἐμφάνησιν μεγάλου τινοῦ Κομήτου.

Χθὲς τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο τῆς εταιρίας Λόιτ Α ρ χ ι δ ο ὺ ξ Α ο υ δ ο β ι κ ο ς κατέγινεν εἰς τὴν διάστασιν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορ. βρικόου κατακειμένου ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν παραλιῶν τοῦ λιμένος μας περὶ οὗ προσιπομεν, ἀλλ' ἀπέβησαν μάταιαι αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι, διότι ἐθλάσθησαν ἀμφοτέραι αἱ κήμηλοι δι' ὧν ἐσώρευτο τὸ σῶμα τοῦ ναυαγησμένου πλοίου.

Τὴν 1 ἐνεστῶτος ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ λιμένος Ἄνδρου ἡ Ἑλληνικὴ Βρατζέρα τοῦ πλοίαρχου Κ. Κολοκίθου Ἰδραίου διὰ Σύρον, φέρουσα καὶ δέκα ἐπιβάτας ἐν οἷς καὶ γεροφύλακα τινα συνοδεύοντα κληροῦχον. Τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν ἀπωλεσθῆν αὐτανδρον.

Ὁ ἐκεῖ ὑγειονομοσταθμάρχης ὤφειλεν ἐκ τοῦ καθήκοντός του νὰ μὴ χορηγήσῃ ἀποδημητήρια ἔγγραφα εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ εἰρημένου πλοίου, ἀφοῦ, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐπεκράτει δεινὴ τρικυμία καὶ τὸ πλοῖον ἐστερεῖτο ἀπ' ἐνὸς τῶν ἀναγκαίων ναυτῶν καὶ ἀπ' ἑτέρου ἦτο πλήρως ἐπιβάτων. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τιμωρήσῃ τὸν εἰρημένον ὑγειονομοσταθμάρχην, διότι ὡς ἐκ τοῦ καθήκοντός του ὤφειλε νὰ προλάβῃ τὸ συμβῆν τοῦτο δυστύχημα, ἀφοῦ καὶ τὸ πλοῖον ἐστερεῖτο τῶν ἀναγκαίων ναυτῶν καὶ τρικυμία ἦτο καὶ πολλοὺς ἐπιβάτας ἔφερον.

Τὰ Ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλήν. Ἀτμοπλοικῆς εταιρίας ἤρξαντο ἀπὸ τῆς ἀπελευθύνσεως ἐβδομάδος νὰ προσεγγίζωσι τὴν Τήνον χάριν τῶν προσερχομένων προσκυνητῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκτελεῖται ἀπὸ τὰ ἀτμόπλοια τὰ διατηροῦντα τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συγκοινωνίαν· πλησιάζουσιν δὲ τῆς Ἑορτῆς τῆς 25 Μαρτίου θέλει ἐπανεληθῆ ἡ συγκοινωνία αὕτη καὶ ἰδίως μεταξὺ Τήνου καὶ Σύρου.

Ἀποπερατωθεῖσης τῆς συντάξεως καὶ ἐξελέγξσεως τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως διὰ τὸ Ε. Ε. πᾶς δημότης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ γνώσιν αὐτοῦ ἐν τῷ δημορχειῷ ἐκτεθειμένου· πρὸς εὐχερῆστέραν γνώσιν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου μας ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν συνόψει τὸν εἰρημένον προϋπολογισμὸν τῶν δημοτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἡ Ἀτμοσφαιράς μας ἐξακολουθεῖ ἐν ἀστασίᾳ καὶ πάντοτε τρικυμιώδης καὶ ὑπερώδης.

Εἰς τὸ προλαβόν φύλλον μας ἀνηγγεῖλαμεν ὅτι ἀποβάνον ἀτμοκίνητον τῆς Ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας ἐρχόμενον ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἀνατολὴν φορτωμένον ἐμπορεύματα ἀπολέσθη ἐπὶ τῶν παρὰ τῇ Μελίττῃ νησιῶν καὶ ἀπωλέσθη ἐξ ὁλοκλήρου συναπωλεσθέντων

καὶ περὶ τῶν 150 ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων ναυτῶν καὶ ἐπιβάτων· ἀλλ' ὡς ἤδη ἐπληροφόρηθημεν τὸ ῥῆθὲν Ἀτμόπλοιο δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν ῥωσικὴν ἀτμοπλοικὴν ἀλλ' εἰς Ἀγγλοὺς ἰδιοκτητῆς.

Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως μνησθόμεν, ὅτι ἐβραβεύθησαν αἱ Κυρίαι Ἑλένη Ἐμμ. Μαγκάκη καὶ Ἀγγελά Σ. Σαμαρτσίδου μαθήτριάι τοῦ ἰδιωτικοῦ Παρθενοτροφείου Ἐρμουπόλεως, τοῦ διευθυνόμενου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἐμμαν. Μαγκάκη, διὰ τὰ ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἐκτεθέντα παρ' αὐτῶν ἔργα, τῆς μὲν πρώτης μανδύλιον, τῆς δὲ δευτέρας ἐνδύμα βρόχους, ἀμφοτέρω κεντιστά. Ὡς φίλοι τῶν κλητῶν ὀφείλομεν κατὰ χρέος ν' ἀπονεύσωμεν δημοσίᾳ δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὰ κοράσια ταῦτα, ἀτινα, ἀξιωθέντα τοιαύτης ὑπολήψεως, τιμῶσιν ἀκούοντες τὸν φιλόκαλον τῆς Ἐρμουπόλεως Δῆμον, καὶ δικαιοῦσι τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς τοῦ ἀξιότιμου διευθυντοῦ τοῦ Παρθενοτροφείου.

Τὸ περὶ προκιοδοτήσεως τῆς Θγατρῆς τοῦ ἀειμνήστου Γ. Κουντουριώτου συζύγου τοῦ νέου κυρίου Ἀλ. Κοντοσταύλου νομοσχέδιον συζητήθη χθὲς ἐν τῇ γεροσυζῆσιν πικρῶς ἐγένετο παραδεκτόν. Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, γενομένου λόγου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐ. ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ὁ γεροσυζήτης Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδης διεκρίθη διὰ τὴν ἐνθερμὸν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου υπεράσπισίν του· χαιροῦμεν ὅτι ὁ γεροσυζήτης οὗτος εἶδε τέλος πάντων τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἀφοῦ ὁ ἐμπροσθεν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τοποθετημένος βαρὺ κύλινδρος ἰσοπέδωσε τὴν πρὸς τὸ ταμεῖον ἀγοσαν. (Ἐκ τῆς Αὐγῆς).

Δὲν λανθάνει τοὺς ἀναγνώστᾳς τοῦ Ἀστέρου, ὅτι δις ἐγράψαμεν περὶ τῶν ἐν Ἐρμουπόλει ἐμψυχόντων αὐτοχειροτονήτων, ἡ ἀγυρτῶν ἱατρῶν, οἵτινες διὰ τῶν δραστηρίων φαρμάκων, ἀτινα χορηγοῦσιν εἰς ἀσθενεῖς, πρὸς τοὺς μέγα κακὸν εἰς συμπόλιτας μας, διαβιβάζοντες αὐτοὺς ὄρασαν εἰς τὸν ἄδην, καὶ ἀτινα κατασκευάζουσιν αἱ αὐτῶν ἐξοχότητες καὶ ἀ ἀπέκτησαν, ἡ ἐκληρονομήσαν Ἰατροσόφια, ἡ κατὰ τὴν ἰδίαν των εφευρέσειν, καυχόμενοι πολλὰς περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ δυνάμεως τούτων, ὡς Κομπογιαννῆς τις, ὅστις, ἀφοῦ εἰδοποιήθη, ὅτι ἐτελεύτησεν ἀσθενῆς του, πρὸς ὃν ἐχορήγησε καθήριον ἐπινεγκὸν αὐτῷ τεσσαράκοντα κενώσεις, εἶπε μετὰ στόμφου, « βλέπετε τί καλὸς ἱατρὸς ὅπου εἶμαι καὶ τί καλὰ ἱατρικὰ ὅπου φιλιῶν; ἂν δὲν ἀπέθνησκον αὐτός, (ἐννοῶν τὸν τελευτήσαντα ἄνθρωπον τοῦ καθήριου) ἤθελε τὸν πάει ἡ πούργα μου ἑκατὸν χεῖλια».

Πρὸ καιροῦ ἀνεφεραμεν διὰ δύο νέους πάσχοντας ἀπὸ σύφιλι καὶ παθόντας ἕνεκα φαρμάκου, ὃ τοῖς ἐδωκεν ἀγυρταί, ἀπὸ αἰμώδους κατὰ τὸ πρὸς καὶ τὸ ἀπευθισμένον ἐντερων τασσῶτον κραταίαν, ὥστε ὀλίγου δεῖν νὰ τελευτήσωσι διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων λειποθυμιῶν.

Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ἐκάμαμεν λόγον περὶ τοῦ τελευτήσαντος Ἰω. Μανιάτου μυλωρθῷ μετὰ τὴν πόσιν φαρμάκου καὶ περὶ τοῦ Ἰω. Ἀλλοιμονοῦ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν φαρμάκου ἐκπνεύσαντος.

Ἦδη δὲ προσέθετομεν καὶ ἕτερον θῆμα τῶν ἀγυρτῶν τούτων, περὶ τῆς αἰρηθῆς ἀποβιώσεως τοῦ ὁποίου εἰχόμεν ἀναφέρει εἰς τὸ προλαβόν φύλλον τοῦ «Ἀστέρου». Ὁ ατυχῆς οὗτος νέος μόλις τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων παθὼν ἀπὸ σύφιλι, ἐθεραπεύετο ὑπὸ ἀγυρτου τινός, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθω, ὅστις μὴ τυρήσας τὴν παραγγελίαν τοῦ ἱατροῦ, ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ ἀνά ἐν κοχλιάριον τοῦ ἀλεθρίου φαρμάκου τὴν ὥραν, ἐλαθε διὰ μίας τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐν φιάλῃ φάρμακον, ὃ τῷ ἐπεφερε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 17 τοῦ ἤδη ὑπερμεσούντος τὸν ἀφηνιδιον θάνατον, περὶ οὗ λαβόντες γνώσιν ὁ εἰσαχ-

γευὸς Κύριος Κ. Λεκάτης καὶ ὁ Ἀστυνόμος Κύριος Κ. Κολινόπουλος, πρὸς οὗς ἀπονέμωμεν χάριτας διὰ τὴν περὶ τοῦ συμφέροντος τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ μερίμνάν των, ἐφρόντισαν, ὥστε νὰ μεταφερθῇ ὁ νεκρὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα νοσοκομεῖον καὶ νὰ ἐνεργηθῇ νεκροφίλι, ἧτις καὶ ἐγένετο αὐθημερόν. Κ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Εὐδοκήσασα ἡ Σ. Κυβέρνησις ἡμῶν νὰ εἰσάξῃ πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα, εἰρεστήθη νὰ μὲ διορίσῃ Καθηγητὴν τῆς Ἐμπορικῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Διπλογραφίας, ὧν τῆς διδασκαλίας ἠρᾶμεν ἕκτοτε.

Κατ' ἀρχὰς ἀπάντησα δυσκολίαν εἰς τὰς παραδόσεις μου· διότι ὑπῆρχον μὲν προεκδομένα εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν βιβλία ἀξιόλογα περὶ διπλογραφίας πραγματευόμενα, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰλλελα διὰ νεανίσκους μαθητὰς ἀπειροῦς εἰσέτι τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, καὶ μὴ γινώσκοντες οὐδὲ τί ἐστὶ χρέσεις καὶ πίστωσης τῆς ἐμπορικῆς δὲ γεωγραφίας οὐδὲν ὑπῆρχε βιβλίον εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ἐκδοσθέν κατὰλλελον πρὸς διδασκαλίαν, οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ εὐρέθη τοιοῦτον, ὡς ἐπληροφόρηθῃ ἡ νυχκαζόμεν ὡν νὰ συντάξω ἀμφοτέρω τὰ μαθήματα καὶ νὰ ὑπαγορεύω αὐτὰ εἰς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων, ὅπερ πικρὸς τοῦ ἐπιπόνου ἀπερρόφα τὸν ἡμισυ πρὸς τὰς παραδόσεις μου προσδιορισμένον χρόνον, καὶ δὲν ἀπέλιπετο ἐκ τούτου ἀρκετὸς πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν, οὐδὲ καλίστατο δυνατόν νὰ παραδοθῇ ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ γεωγραφία. Ἐδέησεν οὖν νὰ συντάξω καὶ ἐκδώσω διὰ τοῦ τύπου ἐν ἔτει 1857 διδασκαλίαν τῆς διπλογραφίας ἀριούνης μεθοδικῆν, ὡς νομίζω, ἐπομένως δ' ἐνησχολήθη εἰς συντάξιν ἐγγεγραμμένου περὶ ἐμπορικῆς γεωγραφίας συντόμου μὲν, περιελατικῶ δὲ πάσης ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ὕλης, ὅπερ ἤρξατο νὰ τυπούται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Ἐκ τοῦ πονηματίου μου τούτου τρία προέκυψαν καλὰ· 1) ὅτι ἐγὼ μὲν ἀπῆλλάγην τοῦ κόπου τῆς ὑπαγορεύσεως τοῦ μαθήματος, οἱ δὲ μαθηταὶ τῆς ἐπιπόνου γραφικῆς ἐργασίας· 2) ὅτι οἰκονομεῖται ἡμῖς ὡς κατ' ἐκάστην παραδόσιν καταναλισκομένη ἤδη πρὸς τὴν τῶν μαθητῶν ἐξέτασιν, ἧτις ἐν ᾧ ἀπ' ἐνὸς ὑπογοροῦ αὐτοῦ νὰ μελετῶσι τὰ παραδοθέντα μαθήματα φιλοτιμούμενοι νὰ μὴ φανίωνται ἀμελεῖς, χρῆσιμῶν ἀπ' ἑτέρου ὡς ἐπανάληψις αὐτῶν· 3) ὅτι θέλει παραδίδεσθαι ὁλόκληρος ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ Γεωγραφία ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

Τὸ πονηματίον μου τοῦτο πραγματεύεται ἐν συνόψει περὶ τῆς τυπογραφικῆς θέσεως ἐκάστου τόπου καὶ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, περὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν πόλεων ὁλοκλήρου τοῦ γνωστοῦ κόσμου μεσογείων τε καὶ περαλίων, περὶ τῶν ὄρυκτων, φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν τεχνικῶν ἐφευρέσεων αὐτῶν, περὶ τοῦ νομισματικοῦ, μετρικοῦ καὶ σταθμικοῦ συστήματος ἐκάστου σχεδὸν κράτους, καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων χρησίμων γνώσεων περὶ ἃς στρέφεται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία. Ἔνεκα λοιπὸν τῶν ἰδιοτήτων τούτων τὸ πονημά μου καθίσταται, κατ' ἐμὲ, ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον οὐ μόνον εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ Σχολεῖα τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἰδρυμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους, τοὺς βιομηχάνους καὶ αὐτοὺς τοὺς ναυτιλομένους παντοίας ἀρρομένους γνώσεις ἐντεῖθεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐδαπάνησα οὐ μικρὸν εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐκδόσιν αὐτοῦ ἐκ 15 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων συγκεκλήμενον, ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοκλήων· ὅ

... τὸν ἀπὸ τῆς Δρυϊ σκώτορ, διότι ἐκεῖ ἐφο-
... οἱ γονεῖς, οἱ ἄνδρες καὶ οἱ παῖδες τῶν. (Ἀριστ.
... Πόλιτ. περ. 259, καὶ Πλούτ. Ἐλ. Ζητ. § 20).
... ὁ σοφὸς Βίας σταλεῖς ὑπὸ τῶν Πριηνέων πρεσβευτῆς
... Σάμιον κατώρθωτε νὰ εἰρηνοποιήτῃ κινώτερα τὰ δια-
... παρθενα μέση, (Cicer. Orator. L. III 34 καὶ Πλούτ.
... κατ' αἰτήσιν τῶν ὁποίων οἱ Ῥόδιοι διορισθέντες
... διατίθεται δικασταὶ τῶν διὰ τὰς εἰρημένους χώρας ἐπίδιον
... τῶν, ἐξέδωκεν γραπτὴν ἀπόφασιν, ἣν οἱ Πριηνεῖς ἐλά-
... μαν ἐπὶ πλακῶς καὶ τὴν ἀνέθηκαν εἰς τὸν ἐν Πριήνη
... τῆς Ἀθηνᾶς, ἣν ὁ Ρ. Τσαντλήρος, (R. Chandler)
... ἀνακαλύψας κατὰ τὰ 1764—1766 ἐν ἐρείπιοις τοῦ
... τοῦτου, ἐξέδοτο κεφαλακιδέσει γράμμασι τὸ πρῶτον
... (Inscrip. Ant. T. I. p. 14—15) καὶ εἶτα ὁ Α'. Βοϊκίχιος
... A. Boechius Corp. Inscr. T. II. pars. XIII. p. 573
... No. 2905)

ΔΙΑΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ.

1. Σάμιον ἀριδ... α τὸν δὲ καὶ καθ' ἑ[α]υτὸν...
2. ἐπιστολὰς ὑπὸ Ἀγητάρχο, ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν [ἰδιωτικῶν]
3. ἀμφισβησιῶν ἐλέγετο, ὑπὲρ δὲ τὰς περὶ Δρυοῦσαν
4. καὶ τὰς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεὶς ἀμφεσδάτει
5. νῦν δὲ Σαμίους ἐλθεῖν ἐπὶ κρίσιν καὶ ἀφορισμὸν
6. τὸν Ῥοδίων, ἐγκαλοῦντας ὅτι χώρας τε πλῆθος
7. ἔχουσιν Πριανεῖς Σαμίων ὄν καὶ ἐν τούτῳ [τῷ]
8. Κάριον ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι οἱ δὲ Σάμιοι τὰ
9. τε [περὶ τὰς ὑπὲρ τούτων κλαρώσιος ἐλεγον]
10. καθὰ καὶ ἐπὶ τὰς κρίσιος τὰς ὑπὲρ τοῦ Βακτινήτου
11. ἀποφρανεῖν αὐτοῖς πρεσβεῖν οὐκ, ὅτι
12. τὸ Κάριον καὶ ἄ περὶ τοῦτο χώρα αὐτοῖς ἐπικ
13. [λαρωθεῖν καὶ γὰρ] αὐτῶν [Πριανέων] δικαλιρῶντων τὰν
14. χώραν λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρυοῦσαν κ[ατα]
15. [τὰ ἐν ταῖς συγ]γραφόμενα[ι]; Μικανδρίου τοῦ Μι
16. λησιῶ ἱστορίας, κατακεχωρισμένα, διότι λάχο[εν]
17. Κάριον καὶ Δρυοῦσαν, μετὰ τε τὴν παράτα[ξιν]
18. τὰν γενομένην αὐτοῖς, ποτὶ Πριανεῖς; ἐπὶ Δρυϊ καὶ
19. [πᾶσα] ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις
20. αὐτῶν γενέσθαι ὀρέξασθαι γὰρ ποτ' αὐτοῦ; ὡς
21. ὑ[φαγ]έοντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυ
22. ροῦντας [Σαμίους]; ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον, μετὰ
23. [γέ]ν[ε]σ[θαι] Πάριον, ὅτι δ' ἐ[ξ] ὠρέξ[αν]το ποτὶ [τοὺς]
24. Πριαν[εῖς]... ὡν Ῥόδιον ἀγών[α] τε καὶ
25. Ὀλυμπικῶν... λοκριν... ὡλε Κάριον εσ... ν
26. αὐτῶν κατὰ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...
51. ...
52. ...
53. ...
54. ...
55. ...
56. ...
57. ...
58. ...
59. ...
60. ...
61. ...
62. ...
63. ...
64. ...
65. ...
66. ...
67. ...
68. ...
69. ...
70. ...
71. ...
72. ...
73. ...
74. ...
75. ...
76. ...
77. ...
78. ...
79. ...
80. ...
81. ...
82. ...
83. ...
84. ...
85. ...
86. ...
87. ...
88. ...
89. ...
90. ...
91. ...
92. ...
93. ...
94. ...
95. ...
96. ...
97. ...
98. ...
99. ...
100. ...

Ὅτε οἱ Ἴωνες ἐπανεστῆσαν κατὰ τοῦ Δαρείου περὶ
τὰ 504 π. Χ. καὶ ἐπυρπολήθησαν ἐξ αἰτίας τῶν αἰ
Σάρδεις ὁμοῦ μετὰ τὸν ναὸν τῆς Κυβήθης, οἱ Πέρσαι ἔχον-
τες φίλον τὸν στερηθέντα, ὡς ἄνω εἴρηται, τὴν ἡγεμο-
νίαν καὶ ἰδιωτεύοντα ἐν Σάμῳ Αἰάκην, τὸν παρήγγει-
λαν νὰ προτρέψῃ τοὺς Σαμίους, ὅπως ἐγκαταλείψωσι
τὴν συμμαχίαν τῶν Ἴωνων, ἀλλ' οἱ Σάμιοι ἐχθρονομούμενοι
πάντοτε τὴν δουλείαν καὶ ἀγαπῶντες μᾶλλον τὴν ἐλευ-
θερίαν, οὐ μόνον δὲν ἐνέδωκαν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ
φιλοπέρτου Αἰάκου, νὰ ἐγκαταλείψωσι δηλονότι τὴν
συμμαχίαν τῶν Ἴωνων, ἀλλ' ἐχορήγησαν εἰς αὐτοὺς
ἐξήκοντα πεντηκοντόρους ναῦς ἐφοδιασμένας μ' ὅλα τὰ
ἀναγκαῖα καὶ μετὰ ἀνδρείους πολίτας διὰ τὴν μεταξὺ
τῶν Ἴωνων, Περσῶν καὶ Φοινίκων συγκροτηθεῖσαν ναυ-
μαχίαν κατὰ τὴν παρά τῆ Μιλήτου τῆς Μικρασίας νήσον
Λάδην (Ἰάδαν), εἰς ἣν ἤθροίσθησαν Ἑλληνικαὶ μὲν
τριήρεις τριακόντακι πεντήκοντα τρεῖς, Περσικαὶ δὲ καὶ
Φοινικικαὶ ἐξακόσια.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΙΩΝΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ.

Table with 2 columns: Ship type/crew and Count. Includes entries for 'Τὸ μὲν πρὸς Ἀνατολὰς κέρας' and 'Τὸ δὲ πρὸς Δυσμάς κέρας'.

Τὸ ὅλον 353
Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ναυμαχίας ταύτης θεωρήσαν-
τες οἱ Σάμιοι τριήραρχοι, ὅτι τόσον τὸ Ἑλληνικὸν ναυ-
τικόν, καθὼς καὶ τὸ περσικὸν στράτευμα, ὅ εἶχε στήσει
σικηρὰς ἐπὶ τῆς νήσου Λάδης καὶ ἀνεπαύετο, ἀπεποιεῖτο
νὰ ἐμβῆ εἰς τὰς ναῦς καὶ πηρήσους τὰς διαταγὰς τοῦ

στρατηγοῦ τῶν Ἴωνων Διονυσίου Φωκαέως ἀφ' ἐνός
καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι αἱ δυνάμεις τῶν Περσῶν καὶ Φοινί-
κων ἦσαν ἀναλόγως πολὺ ἀνώτεροι, ἢ σχεδὸν διπλάσιαι
τῶν Ἑλληνικῶν, παραδέχθησαν τοὺς οὗ; εἶχε προμη-
νύσει αὐτοῖς, κατὰ παραγγελίαν τῶν Περσῶν, λόγους
ὁ φιλοπέρτης Αἰάκης καὶ πρῶτοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐλει-
ποτάκτῃσαν, πλέοντες πρὸς τὴν Σάμον, τούτους ἐμιμή-
θησαν οἱ Δέσβιοι καὶ ἄλλοι Ἴωνες, πλὴν ἑνδεκα Σαμια-
κῶν νηῶν, ὧν οἱ τριήραρχοι διέμειναν σταθεροὶ εἰς τὴν
τάξιν τῶν, παρακούσαντες τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου
τῶν, καὶ ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῶν Ἴωνων μ' ἀνδριαν ὁμοῦ
μετὰ τοῦ Χίου, οἵτινες, καθ' Ἡρόδοτον, οὐκ ἐδικαίουν
γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι αὐτέων ὁμοῖοι, ἀλλ' ἔμειναν
μετὰ τὰς ἐκκτόν ναῦς τῶν, ὧν ἐκάστη ἔφερε τεσσαράκοντα
πολίτας ἐκλεκτοὺς Χίους καὶ διεκρίθησαν εἰς ταύτην
τὴν ναυμαχίαν διὰ τῆς ἀνδρίας τῶν, ἀπωλέσαντες τὰς
πλείστας τῶν νηῶν τῶν μετὰ τῶν πληρωμάτων τῶν (α).
ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες τῶν Σαμίων, Δέσβιων καὶ ἄλλων
συμμάχων ἐλειποτάκτῃσαν, ὡς εἶπον, καὶ ἔμειναν μόνον
διακόσια ἐκ τῶν τριακοσίων πεντήκοντα τριῶν, ἐξ ὧν
ἐτύγχετο κατ' ἀρχὰς ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, ἐνίκηθησαν
καὶ κατετροπώθησαν ἅπασα καθολοκληρίαν ὑπὸ τῶν
Περσῶν κατὰ τὰ 500 π. Χ. διὰ δὲ τὴν σταθερότητα
καὶ ἀνδριάν τῶν Σαμίων τριήραρχῶν τῶν ἑνδεκα
νηῶν, τὸ εὐγνώμον κοινὸν τῶν Σαμίων διὰ ψήφισματος
διέταξε ν' ἀνογραφῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τῶν πε-
τέρων τῶν μετὰ τοῦ ψήφισματος εἰς στήλην ἐπίτηδες
ἐγερθεῖσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πόλεως Σάμου, πρὸς ἐνδει-
ξιν καὶ ἀνάμνησιν, ὅτι ἐστάθησαν ἄνδρες γενναῖοι. (Ὁ
αὐτὸς ΣΤ'. 13—16. καὶ Πaus. Ἀχ. Ζ'. 10).

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἡ Μιλήτος πολιορκου-
μένη ἀπὸ πολλοῦ δια ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὑπὸ τῶν
Περσῶν ἠλώθη, (β) κατὰ τὰ 498 π. Χ. ἢ οἱ πλείστοι
ἄνδρες ἐφρονέθησαν καὶ ἠμυλωτίσθησαν. Διὰ τὴν ἀ-
λωσιν καὶ ἐρήμωσιν τῆς Μιλήτου οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ὑπε-
ρβληπῆσαν καὶ ὁ ποιητὴς Φρόνιχος συνέταξε τραγω-
δίαν ἐπιγραφομένην Ἄλωσις Μιλήτου, ἣν πα-
ραστήσας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον, ἐκίνησεν εἰς δάκρυα
τοὺς θεατὰς, καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς
χρηματικὴν ποινὴν 1000 δραχμῶν, διότι παρέστῃσε
μετὰ ζῴηρότητα καὶ οἰκτρά χρώματα τὰ ἐκ τῶν Περσῶν
προξενηθέντα δυστυχήματα ἐν κειρῷ τῆς ἀλώσεως τῆς
Μιλήτου, οἱ δ' ἐκατάστατοι Σάμιοι δυταρστηθέντες
καθ' ὑπερβολήν, διότι οἱ τριήραρχοι τῶν τεσσαράκοντα
ἐννέα Σαμιακῶν νηῶν ἐλειποτάκτῃσαν καθ' ὑπαγόρευσιν
τοῦ ἐν τῇ Μικρασίᾳ τότε διατρίβοντος Αἰάκου, ἀπεφά-
σισαν, συμβουλίου συγκροτηθέντος, πρὶν ἐπανελθεῖν εἰς
τὴν Σάμον ὁ Αἰάκης, ν' ἀποδημήσῃσι πανοικί ἐκ τῆς
νήσου καὶ νὰ μὴ γίνωσι δούλοι τῶν Περσῶν καὶ τοῦ
Αἰάκου, μένοντες εἰς τὴν Σάμον. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν
οἱ ἐκ τῆς Σικελίας Ζαγκλαῖοι εἶχαν πέμψει ἀνθρώπους
εἰς τὴν Ἰωνίαν καὶ προσεκάλουν ἀποίκους, θέλοντες νὰ
κτίσωσι πόλιν εἰς τὴν Κελλήν Ἀκτὴν τῆς Σικελίας, ἣς
τὰ ἐρείπια φάνονται. 30 μίλια μακρὰν τοῦ Ἁγίου Μάρ-
κου καὶ δι' αὐτῆς τῆς προσκλήσεως ἐνθαρρυνθέντες
οἱ εἰρημένοι Σάμιοι καὶ μετ' αὐτῶν ὅσοι ἐκ τῶν Μιλησίων
δισώθησαν ἀπὸ τὴν μάχισαν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
τῶν Βιρβάρων καὶ ἀποκατεστάθησαν ἐν Σικελίᾳ κατὰ
τὰ 497 π. Χ. (Ὁ αὐτ. ΣΤ'. 18—22).

Μετὰ τὴν εἰρημένην ἀλωσιν οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Σάμιοι
προσκληθέντες ὑπὸ τῶν Κυπρίων, μετέβησαν εἰς τὴν
Κύπρον καὶ ἐπολέμησαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης κατὰ
Περσῶν καὶ Φοινίκων καὶ ἐνίκησαν τὸν στόλον τοῦ
ἐχθροῦ, ἐνθ' ἀπ' ἐναντίου οἱ Κύπριοι ἐνίκηθησαν εἰς τὴν
Ξηραν ἀπὸ τοῦ περσικοῦ στράτευμα τῶν Περσῶν. Ὁ Ἡρό-
δοτος Ε'. 112 ἱστορεῖ, ὅτι οἱ Ἴωνες κατὰ τὴν συγ-
κροτηθεῖσαν παρὰ τῇ Κύπρῳ ναυμαχίαν ἐστάθησαν λιαν
ἄξιοι καὶ ὑπερέβησαν τοὺς Φοινίκας, καὶ ἐξ ὅλων τού-
των ἤριστευσαν διὰ τῆς στρατηγικῆς περινοίας καὶ ἀν-
δρίας τῶν οἱ Σάμιοι.

(α) Οἱ διασωθέντες ἐκ τῆς εἰρημένης ναυμαχίας
ὀλίγοι Χίοι μ' εἶτι ὀλιγωτέρας βεβλαμμένας ναῦς, ὡς
ἐβόρψαν ἐκούσιως πρὸς τὴν Μυκάλην, ἐξήλθον εἰς τὴν
Ξηραν τῆς Μικρασίας, καὶ διερχόμενοι ἄσπλοιοι δια-
τῆς Ἐφέσου ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ἵνα μεταβῶσι περὶ
εἰς τὴν Χίον, ἐφρονέθησαν ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων, οἵτινες
ὑπώπτευσαν, ὅτι ἦσαν λησταὶ ἐρχόμενοι ν' ἀρπάσωσι
τὰς γυναῖκάς τῶν, ὅτε ἐτελούντο τὰ Θεσμοφόρια,
ὡς προεῖρηται. (Ἡρόδ. ΣΤ'. 15—16).

(β) Οἱ Πέρσαι μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Μιλήτου ἐκυρίευ-
σαν πολλὰς πόλεις τῆς Μικρασίας καὶ τὰς νήσους Χίον,
Δέσβον καὶ Τένεδον, ἐξ ὧν ἀρπάζοντες τὰ εὐεῖδη
παῖδια, εὐνοῦχιζον καὶ τὰ ἔπαινον μετὰ τὰ εὐεῖδέστερα
κοράτσια πρὸς τὸν Δαρείον. (Ὁ αὐτ. ΣΤ'. 31—32).

Ἄτεροι Σάμιοι ἀκόλουθοι τῶν πρώτων ἔχοντες ἀρχη-
γοῦς τὸν Σάμιον Κρατημένην καὶ τὸν Χαλκιδεῖα Περι-
ήρη ἐφθασαν εἰς τὸ ἀκρωτήριον Ζεφύριον (Capo Burzallo)
τῆς Ἰταλίας, ὃ κατώκουον Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, ὅτε
οἱ Ζαγκλαῖοι μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σκύθου ἐπο-
λιόρχουν πόλιν τινὰ τῆς Σικελίας. Μαθὼν δὲ ὁ τύραν-
νος τοῦ Ῥιγίου Ἀναξίλαος Μεσσήνιος τὴν ἐλευσίαν τῶν
Σαμίων καὶ συνεννοήσας μετ' αὐτῶν, τοὺς ἔπεισε ν' ἀ-
φήσῃσι τὴν Κελλήν Ἀκτὴν πρὸς τὴν διπυθόνοντο καὶ νὰ
κυριεύτωσι τὴν ἐρήμην ἀνδρῶν Ζάγκλην, ἣν καὶ ἐκυ-
ρίευσαν. Οἱ δὲ ἀποδημούντες Ζαγκλαῖοι μαθόντες, ὅτι
ἐκυριεύθη ἡ πόλις τῶν ὑπὸ τῶν Σαμίων, προσήλθον εἰς
τὸν Ἰπποκράτην τύραννον τῆς Γέλης ὄντα σύμμαχόν
τῶν, καὶ ἤϊον βοήθειαν. Οὗτος δὲ ἐλθὼν εἰς βοήθειάν
τῶν, συνέλλαβε τὸν μονάρχην τῶν Σκύθων καὶ τὸν ἀ-
δελφὸν τούτου Πυθογένην, οὗς δέσας μετὰ πέδας, ἐπέμψεν
εἰς τὴν Ἰνυκον, τοὺς δὲ λοιποὺς Ζαγκλαῖους, ἀντά-
ποκρίθεις μετὰ τοὺς Σαμίους καὶ συμφωνήσας δι' ὄρκου,
ἐπρόδωκεν εἰς αὐτοὺς. Μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Ζάγ-
κλης οἱ Σάμιοι ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν προσεγγέσωσι διὰ
μισθὸν τὰ ἡμίση ἐκ τῶν ἐπιπλῶν καὶ ἀνδραπόδων, ὅσα
ἐλαφυραγωγῆσαν ἐν Ζάγκλῃ, ἅπαντα δὲ τ' ἀκίνητα
πράγματα νὰ παραχωρήσωσι εἰς τὸν Ἰπποκράτην, ὅστις
τοὺς περισσοτέρους Ζαγκλαῖους ἐκράτησεν ὡς ἀνδρά-
ποδα, τριακοσίους δὲ ἐκ τῶν πρώτων πολιτῶν παρέ-
δωκεν εἰς τοὺς Σαμίους μετὰ διαταγὴν νὰ τοὺς σφάζωσι,
πλὴν οὗτο ἀπὸ φιλανθρωπίαν ἀπέφυγαν νὰ πραγματω-
ποιήσωσι τοῦτο, ἐλευθερώσαντες τούτους. (Ὁ αὐτὸς ΣΤ'.
22—23 καὶ Θουκ. ΣΤ'. 4—5).

Μετὰ καιρὸν ὁ εἰρημένος Ἀναξίλαος ἐκδιώξας τοὺς
Σαμίους ἐκ τῆς Ζάγκλης κατὰ τὰ 494 π. Χ. καὶ κα-
ταστήσας ἐν αὐτῇ ἄλλους ἀνθρώπους ἐκ διαφόρων ἐθνῶν,
τὴν ὠνόμασε Μεσσήνην, οἱ δ' ἀποβλήθέντες Σάμιοι καὶ
Ζαγκλαῖοι κτήρησαν εἶτα τὴν Ἰμέραν, (Θουκ. ΣΤ'. 5)
καταστραφεῖσαν μετ' ἐπειτὰ ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, ἣς
οἱ κάτοικοι ἀποκατεστάθησαν εἰς τὰς Θερμάς (νῦν Ter-
mini). (Πίνδαρ. Ὀλύμπ. 1Α'. 2)

Μετὰ τὴν ἀποδημίαν ἐκ τῆς Σάμου τῶν προειρημένων
Σαμίων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν εἰς τὴν Σικελίαν
καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν Περσῶν κατάκτησιν πό-
λεων καὶ νήσων, οἱ Φοίνικες, κατὰ διαταγὴν τῶν Περ-
σῶν, κατεβίβασαν εἰς τὴν Σάμον τὸν Αἰάκην καὶ τὸν
ἐσύστησαν εἰς τὴν προτέραν θέσιν τοῦ ὡς ἡγεμόνα πρὸς
ἀμοιβήν, διότι τοὺς ἐστάθη λίαν χρήσιμος καὶ κατώρθω-
σε μεγάλα πράγματα κατὰ τὴν πολιορκίαν καὶ τὴν ἀ-
λωσιν τῆς Μιλήτου καὶ διότι συνετέλεσε νὰ λειποτακτῆ-
σωσι οἱ τριήραρχοι τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα Σαμιακῶν
νηῶν ἐκ τῆς Λάδης, διὰ ταῦτα ἀφ' ὅλων τῶν ἀποστα-
τῶν Ἴωνων, τῶν Σαμίων μόνον οὔτε αἱ πόλεις, οὔτε τὰ
ἱερὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπυρπολήθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν
(Ὁ αὐτ. ΣΤ'. 25).

Ὁ μεταξὺ Ἴωνων καὶ Περσῶν πόλεμος διήρκεσε, κα-
τὰ Γολδσμύθ ἀπὸ τὰ 504—498 π. Χ. ἦτοι ὅλα τέσ-
σαρα ἔτη.

Ὁ μὲν Ἡρόδοτος ΣΤ'. 43 ἀναφέρει λέγων, ὅτι ὁ
Μαζδόνιος Γωθρίου γαμβρὸς ἐκ θυγατρὸς τοῦ Δαρείου
κατήργησε τὴν τυραννίδα ἀπὸ τοῦ τυράννου τῶν Ἰω-
νικῶν πόλεων (Ἰσῶς καὶ ἀπὸ τὸν Αἰάκην) καὶ ἐσύστησε
τὸ δημοκρατικὸν πολιτεύμα ἐν αὐταῖς, ὅτε κατὰ τὰ
495 π. Χ. ἐπορεύετο κατὰ τῆς Ἐβερτίας καὶ τῶν Ἀθη-
νῶν περὶ τοῦτου μνησιν ποιήσας ὁ ἴδιος λέγει, α Μέγι-
π στον ὠθῶμα ἐρέω... τοῦ; γὰρ τυράννου τῶν Ἰωνῶν
καταπαύσας πάντας ὁ Μαρδόνιος, δημοκρατίας κατέ-
στα ἐς τὰς πόλεις, ὁ δὲ M. de Laborde T. I. p.
486 λέγει, ὅτι τελευτήσαντος τοῦ Αἰάκου, τὸν διεδέχθη
ὁ ὑπὸ τοῦ Ξέρξου συσθεῖς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμίνι ναυμα-
χίαν Θεουμήτωρ κατὰ τὰ 479 π. Χ. (ἀκόλουθεῖ).

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ θυγάτηρ Νικολάου Δεπέστα Μαρία ἐν ἀκμα-
ζούσῃ ἡλικίᾳ ἐτελεύτησε μετὰ πολυῶδον ἀσθέ-
νειαν ἐν Σίφνῳ ἀντὶ λαμπάδων Ὑμεναίου, λαμ-
πάδες νεκρικαὶ ἠνάφθησαν ἐπὶ τοῦ φερέτρου τῆς
σεμνότης, εὐπροσηγορία, ἀγγελικὴ καρδιά καὶ
λοιπὰ ἠθικά προτερήματα ἐκόσμου τὴν ἀγαθὴν
Μαρίαν, διὰ τὸν ἄωρον θάνατον τῆς ὁποίας οἱ γο-
νεῖς τῆς καὶ συγγενεῖς τῆς εἰσὶν ἀπαρηγόρητοι.

Ἄριθ. 1.
Ἡ ἐν Τήνῳ Ναυαγιατρεσιακὴ Ἐπιτροπὴ
Δηλοποιεῖ ὅτι
Τὴν ἐσπέραν τῆς 5—6 ἐν. μηνός, ἐναυάγησεν
ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως Τήνου

λιμένος του Σταυρού, το υπό 'Ελληνικήν σημαίαν πλοῖον Τρεχαντήριον ὀνόματι "Άγιος Νικόλαος του πλοίαρχου Προκοπίου Δίδε εκ Σαλαμίνας τόνων 'Ελληνικῶν 4,69|94 ἀνήκον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Α'. παραλίου τμήματος, με φορτίον καπνάμι, ἀγνώστου ποσότητος, διότι τὰ ναυτιλιακά κτλ. τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ ἐγγραφα ἀπωλέσθησαν. Τὸ πλοῖον τοῦτο, ἀπωλέσθη κατκυντριβέν μετὰ τοῦ φορτίου, ὃ δὲ πλοίαρχος καὶ ὁ δωδεκαετής υἱός του Νικόλαος, ἐπνίγησαν.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπιτροπὴ, ἀναλαβούσα τὴν διάσωσιν τῶν λειψάνων τοῦ εἰρημένου πλοίου καὶ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ περὶ Ναυαγίων καὶ Ναυαγιαίρεσεων Νόμου, προσκαλεῖ συμφώνως μετὰ τὰ ἀρθρα 18, 20 καὶ 21 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τοὺς ἔχοντας συμφέρον, νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν εἰρημένων ἀρθρῶν προθεσμιῶν, τὰς ἀπαιτήσεις των, με τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας, ἐκπίπτουσι παντὸς δικαιώματος κλ. περιερχομένων τῶν ναυαγίων, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παροῦσα Δηλοποίησις δημοσιευθήσεται εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενην Ἐφημερίδα ὃ Ἄστηρ καὶ τοιχοκολληθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 20 τοῦ Νόμου.

Ἐν Τήνῳ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Ἐπαρχος Τήνου Ι. Α. Δαμηράλης.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Τήνου Ν. Δ. Λασπᾶς.

Ὁ ἐκπληρῶν τὰ λιμενικὰ ὕγειονόμος Τήνου Α. Γ. Γκύζης.

Ἄριθ. 3.

Ἡ ἐν Τήνῳ Ναυαγιαίρεσιακὴ Ἐπιτροπὴ Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 ε. μηνὸς ἐναυάγησεν εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως Τήνου λιμένα τοῦ Σταυροῦ τὸ ὑπὸ Ἑλληνικὴν Σημαίαν πλοῖον Βρίκιον ὀνομαζόμενον ἢ Ἐλένη τόνων Ἑλληνικῶν 154 7/94 ἀνήκον εἰς τὸν λιμένα Σύρου τοῦ Β. Παραλίου Τμήματος καὶ διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Γαϊτάνου Μιχαὴλ τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν Σύρῳ Ἀλεξ. Π. Ράλλη καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου καὶ Π. Μ. Βάρδη.

Τὸ ἐν τέταρτον τοῦ πλοίου τούτου ἦν ἐξισφαλισμένον εἰς τὴν ἐν Τεργέστη Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρείαν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλοίαρχου τῆς ὁποίας ὅμως τὸ ὄνομα καὶ ἡ ιδιότης εἶναι ἀγνωστος.

Κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἐγκαταλείψεως πράξεως τοῦ πλοίαρχου τοῦ εἰρημένου πλοίου ἀπόντων τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν συνδιοκητῶν τοῦ πλοίου ἢ Ἐπιτροπὴ ἐνεργούσα συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1856 Νόμου, περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων συμφώνως μετὰ τὰ ἀρθρα 18, 20 καὶ 21 τοῦ αὐτοῦ Νόμου προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰς ἀπαντήσεις των ἐντὸς τῶν εἰρημένων ἀρθρῶν προθεσμιῶν μετὰ τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας ἐκπίπτουσι παντὸς δικαιώματος κλ. περιερχομένου τοῦ ναυαγίου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἡ παροῦσα δηλοποίησις δημοσιευθήσεται εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενην Ἐφημερίδα ὃ Ἄστηρ, καὶ τοιχοκολληθήσεται κλ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 20 τοῦ Νόμου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ Ἐπαρχος Τήνου Ι. Α. Δαμηράλης.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Τήνου Ν. Δ. Λασπᾶς.

Ὁ ἐκπληρῶν τὰ λιμενικὰ ὕγειονόμος Τήνου Α. Γ. Γκύζης.

Ἄριθ. 6.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ

Ἐν Τήνῳ Ναυαγιαίρεσιακὴ Ἐπιτροπὴ Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὸ ὑπὸ Ὀθωμανικῆς σημαίας πλοῖον Πέραμα ὀνομαζόμενον ὃ Ἄγιος Νικόλαος τόνων Ἑλληνικῶν πέντε τοῦ πλοίαρχου Σταματίου Διαμαντῆ Τζιώτου προερχόμενον ἐκ Σάμου με φορτίον οἶνοι, βρακίων, παππούτζια καὶ κηπαῖα προϊόντα ἐναυάγησεν τὴν ἐνδεκάτην ε. μηνὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν παράλιον τῆς Νήσου Ἀκροτηρείῳ ὃ Ἄγιος Ἰωάννης.

Κατὰ τὰς καταθέσεις των, τὸ πλοῖον τοῦτο ἐγκαταλείψαντος πλοίαρχου ἀνήκει αὐτὸ μὲν εἰς τὸν ἐκ Σάμου Ζαχαρία Κωνσταντίνου, τὸ δὲ φορτίον ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν Ζ. Κωνσταντίνου καὶ εἰς τοὺς ἐκ Σάμου Χρυσοβέργην, Ν. Καναβίκην, Χατζῆ Μειμῆτ-Ἄλῃ, Ἐμμανουὴλ Ἀγγέρην καὶ Σταμμάτην Κουϊμιτζῆν.

Τὸ πλοῖον ἐκβυθισθὲν μετερφέρθη ἐνταῦθα μετὰ τῶν διασωθέντων ἐπίπλων αὐτοῦ καὶ τοῦ περισσοτέρου μέρους τοῦ φορτίου τοῦ πρὸς φύλαξιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργούσα συμφώνως μετὰ τὰ ἀρθρα 1, 20, 32 κλπ. τοῦ περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων νόμου τῆς 18 Ἰουλίου 1856 προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ συμορφωθῶσι μετὰ τὰ ἀρθρα 18, 20, 21 κλπ. τοῦ εἰρημένου νόμου παρουσιάζοντες εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀπαιτήσεις των ἐμπροθέσμως μετὰ τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας ἐκπίπτουσι παντὸς δικαιώματος κλπ. περιερχομένων ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἡ παροῦσα δηλοποίησις δημοσιευθήσεται εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενην Ἐφημερίδα ὃ Ἄστηρ τῶν Κυκλάδων καὶ τοιχοκολληθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Νόμου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Ἐπαρχος Τήνου Ι. Α. Δαμηράλης.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Τήνου Ν. Δ. Λασπᾶς.

Ὁ ἐκπληρῶν τὰ λιμενικὰ ὕγειονόμος Τήνου Α. Γ. Γκύζης.

Ἡ

Ἐπὶ τῆς Ναυαγιαίρεσεως τὸν εἰς τὴν παραλίαν καλουμένην Κουρκουνιά τοῦ Δήμου Νάξου ναυαγῆσαντος Σαμιακοῦ πλοίου ἐπιτροπὴ Διακηρύττει.

Ὅτι τὸ πλοῖον Σακολέβα διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοίαρχου Γεωργίου Ἐμμανουὴλ ὑπο Σημαίαν Σαμιακὴν ἀνήκον κατὰ τὸ ἐν τρίτον εἰς τὸν Χατζῆ Ἀνδρέα Ζωγράφον καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ δύο τρίτα εἰς τοὺς Κωνσταντίνον Κυριακοῦ καὶ Εὐστάθιον Κυριακοῦ κατοίκους Σάμου, με φορτίον οἶνου, Σούμας καὶ γλυκανίσου, ἀνήκοντος τοῦ μὲν οἶνου καὶ γλυκανίσου εἰς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ πλοῖον (Σιρμαγια) τῆς δὲ σούμας εἰς τὸν Νικόλαον Φουρναράκη καὶ Σταμάτιον Ταβανάκη, φέρον καὶ διαφόρους γρούπους Χρηματοδεμάτων ἀνήκοντα εἰς διαφόρους ἐμπόρους τῆς Σύρου, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρχου, ἐναυάγησεν εἰς τὴν παραλίαν, καλουμένην Πηγαδάκια ἢ Κουρκουνιάς τοῦ Δήμου Νάξου, ὅτι τὸ μὲν πλοῖον συνετριβῆ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φορτίου διεσώθησαν μέχρι τοῦδε τρία βαρέλια σούμας, καὶ ὅτι οὔτε τὸ πλοῖον οὔτε τὸ φορτίον εἶναι ἐξισφαλισμένα.

Εἰδοποιούσα ταῦτα παντὰ πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ παρουσιάσωσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν δικαιολογημένας, ἄλλως τε ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος αὐτῶν, περιερχομένων τῶν ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήσεται τρεῖς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς περιφέρειας τῶν ναυαγίων, τοιχοκολληθήσεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα τοῦ τόπου τοῦ Ναυαγίου, καὶ εἰς τὰ λιμεναρχεῖα καὶ διὰ προφορικῆς διακηρύξεως εἰς τὰ συνήθη μέρη τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου καὶ νοπονηθήσεται δ' ἐπίσημως καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Πρόξενον ἐπιμελεία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1860.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Γ. Λαγκαδάς.

Γ. Στεκούλης.

Δ. Α. Στρατηγόπουλος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἄριθ. 12.

Ἐλθεσις Δηλοποιήσεως Πλειστηριασμοῦ Ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικὸς Κλητὴρ Δηλοποιεῖ ὅτι,

Πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐξόφλησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 307 τῆς 18 Ὀβρίου 1848 συμβολαιογραφικοῦ δανειστικοῦ ὁμολόγου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦτος Εἰρηνοδίκου Πάρου Ν. Α. Ψοράκη, ἐκ δραχμῶν 240 κεφάλαιον, ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ Πέτρου Ν. Σταθεροῦ κατοικοῦ Πάρου, πρὸς τὸν Κωνσταντίνον Μάτσα, κάτοικον Ἀθηνῶν, καὶ συνεπείᾳ τῆς δοθείσης μου ἐγγράφου παραγγελίας καὶ ἀναγκαστικῆς πληρεξουσιότητος τοῦ Χαραλάμπους, Ζ. Χαμπάνη, πληρεξουσίου τοῦ ἀναγερομένου πιστωτοῦ, τὸ διὰ τῆς συνημμένης κατασχετικῆς ἐκθέσεώς μου ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου ε. ε. κατασχεθὲν ἐνυπόθηκον χωράριον τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Π. Ν. Σταθεροῦ, κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δήμου Πάρου, κατὰ τὴν θέσιν Κασοῦλι, ἐκτάσεως ζευγαριῶν τοπικῶν ὡς ἐγγιστα μιᾶς καὶ ἡμισείας, καὶ συνορευόμενον βορειοδυτικῶς, με ὅμοιον τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, ἀνατολικῶς με ἕτερον ὅμοιον τοῦ Ἀντωνίου Ἐλ. Χαμπάρτου, ἀνατολικομεσημβρινῶς με χεϊμαρῶν καὶ δυτικῶς με ὅμοιον ἕτερον τοῦ Ἀντωνίου Ἐλ. Χαμπάρτου ἐκτίθεται εἰς δημοσίον πλειστηριασμὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Πάρου, ἔξωθεν τῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς εἰρημένης πόλεως κειμένης Ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Κ. Εἰρηνοδίκου Πάρου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐν περιπτώσει κωλύσεως τούτου.

Ἀρχεται ὅθεν ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἐν λόγῳ κατασχεθέντος ἀγροῦ ἀπὸ σήμερον καὶ λήγει ὀριστικῶς τὴν πρώτην τυχούσαν Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν τεσσαρῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν καταχώρησιν τῆς τε παρούσης καὶ τῆς συνημμένης κατασχετικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενην Ἐφημερίδα ὃ Ἄστηρ τῶν Κυκλάδων, κατὰ τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας ὥραν, καὶ θέλει κηρύττεται τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ κήρυκος Α. Χριστιανοπούλου, (αἱ ὑπάρχοντες ἐνταῦθα τοιοῦτου δημοσίου) ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας, μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ἐκάστης. Ὡς πρώτη προφορὰ προσδιορίζεται ἡ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ καταδιώκοντος

(Ἔπεται Συνέχεια Πλειστηριασμῶν.)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.